

Marte

Het verhaal van Marte Wytsma, wijkwerkmakelaar bij het wijkbedrijf:

De negatieve spiraal omkeren

“Het begon in oktober 2015 met de interviews ‘Kansen in Kaart’. 200 mensen uit Selwerd die langdurig in de bijstand zitten, werden gevraagd naar hun situatie, of en hoe ze actief wilden worden. Wie niet actief wilde worden, hoefde dat niet uit te leggen aan de Sociale Dienst - nu directie Werk. De mensen die wel wilden maar niet wisten hoe, kwamen bij mij. Ik begon met bijna niks. Ik kon alleen appen, mailen en bellen, maar die persoonlijke benadering leverde wél 100 procent respons op. Dat was de eerste winst. Van de ongeveer 50 mensen die zich meldden zijn er nu een dikke 25 actief in de wijk, waarvan 10 tot 15 binnen het Wijkbedrijf zelf. De huismeester, de gastvrouwen, de vrijwilligers in de initiatieven, de boekhoudster..... ik ben nog op zoek naar een tuinman.

Het Wijkbedrijf is niet alleen een plek om arbeidsvaardigheden te oefenen maar haalt mensen ook uit hun isolement. De een zegt ‘ik heb geen geld voor een beeldscherm voor mijn dochter’. En dan blijkt een ander gamer te zijn, hij heeft in ruil voor een maaltijd nog wel een beeldscherm over. Onze gastvrouw is een alleenstaande moeder die graag terug wil naar school, maar niet kan vanwege schulden. Ze loopt bij ons stage vanuit haar traject bij Jasmijn werkt! De initiatiefnemer van de computerwerkplaats is student ICT en wil haar helpen.

We bieden werkruimte aan ZZP'ers en vragen of ze met hun initiatief iets willen doen aan de verbetering van Selwerd. Bijvoorbeeld, wijktoeristenbureau Periferie zorgt nu voor trots en historisch besef onder bewoners, die bij rondleidingen te zien krijgen hoe het was toen de wijk gebouwd werd. En zo trekken de aquaria van de wereldboerderij schoolkinderen die hier iets leren over wat er leeft in de Amazone. Dienst en wederdienst, zo werken wij.

Veel mensen zijn eenzaam, het is een gevolg van armoede. ‘Ik ben gekomen want ik had het beloofd’, zei een man. Hij was liever thuisgebleven want hij had alleen die ene joggingbroek om aan te trekken. De meeste mensen willen een ander niet lastigvallen met hun problemen. Het is mijn werk om de negatieve spiraal te proberen te veranderen in een positieve. Iedereen kan iets: dat is mijn uitgangspunt. Als jij iets wilt doen in het Wijkbedrijf, dan zoeken we wat bij jou het beste past en waar je ook op de lange termijn wat aanhebt. Op die manier zijn we in het Wijkbedrijf aan het uitvinden hoe de kleurrijke en actieve Selwerders samen met ons kunnen werken aan betere omstandigheden voor henzelf en hun wijk.

We komen bij onze experimenten nog wel eens ‘ontregelcassussen’ tegen. Het zou mooi zijn als we bij de gemeente een luisterend oor en medewerking konden vinden, want dan kom je samen verder. Ik merk dat ambtenaren soms wegduiken; op zo'n moment loop ik op tegen de grenzen van het systeem. Bijvoorbeeld toen een wijkbewoner vertelde dat hij zich niet meer kon redden zonder laptop, nu alles van de overheid digitaal wordt. Samen vroegen we bijzondere bijstand aan. Hij wilde per se in zijn eentje naar het gesprek. Ik gaf instructies mee en een brief. Helaas vergat hij die. De laptop kreeg hij niet. Maar dit was een kwetsbare man, waarom dacht die ambtenaar niet: vanuit de wijk sturen ze niet zomaar iemand naar ons toe, ik ga eens even bellen? Toen ik erachteraan ging, wist niemand er meer van.

De gemeente wil zorgen dat burgers in staat zijn hun eigen zaken te regelen, ook als het gaat om traditionele overheidstaken in de zorg, het onderwijs, het bijhouden van de woonomgeving etcetera. Men wil ook minder mensen in de bijstand en meer mensen economisch

zelfstandig. In het Wijkbedrijf zijn we aan het pionieren in dat verschuivende vlak van verantwoordelijkheden. Welke taken kunnen wel en welke niet door bewoners worden uitgevoerd en waarom? Hoe meten we welvaart? Hoe zwaar telt het sociale netwerk dat mensen opbouwen? Wanneer is een taak een betaalde baan waard en wanneer doen we een beroep op de vrijwillige inzet? En geldt dat alleen voor mensen in de bijstand of gaan we ook bewoners met een betaalde baan aanspreken?”

WEST
050